

1929 2den Del. af Finanslovf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 1930

for sig Vanffeligheder mellem det brittiske Vihelselskab og Vaisenhuset, der have fremkaldt Striden, men den er fremkommen ved de Mellemmand, som ere blevne benyttede. Det er efter min Overbeviisning fra deres Side, der har fundet feilagtige Opfattelser Sted, og det er dem, som have bidraget til, at Noget, der ellers vilde kunne være jevnet, ikke er blevet det. Fra Ministeriets Side har man følt Opfordring til og Dnsfte om at bringe denne Sag til en virkelig Levning. Jeg skal endnu blot føie til, at, om det end med Rette kan siges, at Vaisenhuset i tidligere Tid har havt mindre Interesse for at faae Biblen i tilstrækkeligt Antal og til billig Priis bragt om i Landet, kan der ikke gjøres den Paastand liggeoverfor det i den senere Tid, idet man netop nu har bragt det dertil, at Biblen til fuldstændig saa billig Priis, som man andetsteds kan faae den, bringes omkring og kan faaes i Landet. Den Opgave maa imidlertid naturligen siges at være stillet en Stiftelse som Vaisenhuset, at den skal sørge for, at der haves en correct, fuldstændig nøiagtig og med de kirkelige Forordringer overeensstemmende Overfættelse af Biblens Indhold, og i saa Henseende har Vaisenhuset efter mange Aars Arbeide den Fortjeneste, at have faaet tilveiebragt og revideret en saadan Text, som vil blive færdig, ikke om 2 Aar, som der blev bemærket, men ved indeværende Aars Udgang. Ganffe vist skal Ministeriet ogsaa have sin Dymærksomhed henvendt paa denne Sag. — Et æret Medlem (Schleppregell) yttrede, at han med den sidst ansatte Gymnastikdirecteur ønskede i det Hele at tage Afsted med Gymnastikdirecteuren; jeg forudsætter, at det var det, det ærede Medlem meente, skjøndt jeg ikke fuldstændigt hørte, hvad han sagde, men jeg tvivler ikke om, at det var hans Mening at see det hele Gymnastikvæsen leve op i en fyldigere og kraftigere Skikkelse over hele Landet. Jeg vil paa det Barmeste slutte mig til hans Dnsfte i saa Henseende, og det skulde naturligvis ogsaa være mig kjær, om denne Stilling

kunnde forsvinde fra Cultusministeriets Budget. Jeg tror ikke, det er hos Cultusministeren, og idetmindste ikke hos mig personlig, at der har været Mangel af Interesse for at virke for Gymnastikken; thi jeg erkjender dens overdentlig store Betydning, men jeg tør sige, at Modstanden tidligere er kommen fra Folkethinget. Jeg vilde betragte det som en heldig Forandring, dersom det skulde vise sig, at man nu her i Folkethinget havde Interesse derfor og vilde gaae ind paa de Offre, som maatte være forbundne med at gennemføre et saadant Forslag — Spørgsmaalet om Examencommissioner hører netop til den Kategori, som vil komme frem senere, men jeg skal dog gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Præste Amts 6te Valgfreds (Bosjen), idet jeg maa gjentage, at jeg ikke ret kan forstaae Andet end, at det, hvis man virkelig vil optage denne Post, mere bliver en formel Sag, naar man dog veed, at Spørgsmaalet i sin Almindelighed kommer til Forhandling og Afgjørelse under en anden Sag, hvor den først vil kunne faae sin fuldstændige Drøftelse. Jeg skal som sagt henstille til Folkethinget, om det finder det rigtigt og passende at optage Noget, der kun fungerer som blot formelt; antager man et Forslag om Examencommissioner, som forekommer i en anden Lov, bliver det ganffe unyttigt, og antager man det ikke, bliver det ogsaa unyttigt. Forsaavidt det ærede Medlem imidlertid sagde, at jeg skulde have yttret, at det ikke var de theologiske Studerende, som oprindeligt vare komne frem med Fordringen om en Examencommission, men at dette dog var Tilfældet, idet det netop var de theologiske Studerende, og at det derfor var ganffe naturligt, at Forslaget indskrænkede sig til den theologiske Examen, vil jeg blot bemærke, at jeg er ganffe enig med ham i, at den theologiske Examen mere end nogen Anden kunde trænge til en Forandring; men hvad jeg har gjort gjældende, er, at Andragernes Dnsfte, som fremkom for en Række Aar siden, ikke gif ud paa at faae